

ziemia!...ziemia!

TEATR STU

30-061 Krakow
al. Z. Krasńskiego 16
tel. 22-22-63, 22-65-87

Dyrektor i kierownik artystyczny
KRZYSZTOF JASIŃSKI

Kierownik literacki
EDWARD CHUDZIŃSKI

ZASTĘPCY DYREKTORA
Tomasz Mierzejewski
Juliusz Mosiądz

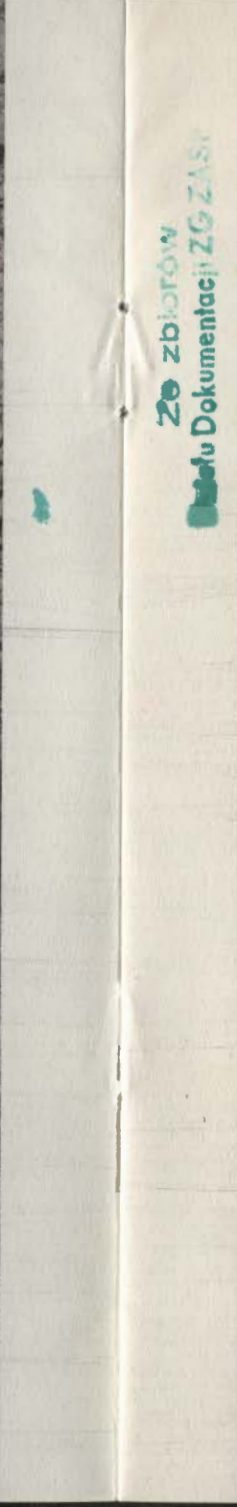
Opracowanie graficzne programu
WITOLD SIEMASZKIEWICZ

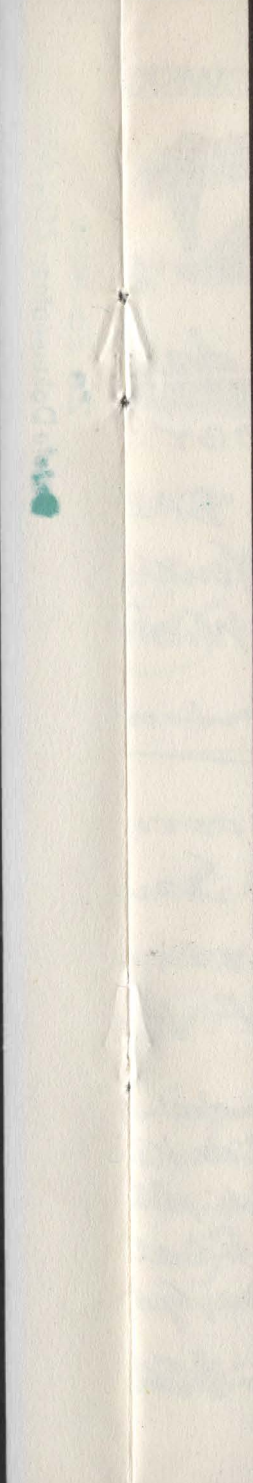
Zdjęcia
ANDRZEJ ANTOSZ

„W religiach, które utraciły moc wiary, bogowie stają się tylko figurami retorycznymi, ornamentami dla ludzkiej samotności lub obrazami zdobiącymi ściany. Tętniące życie przeradza się w błyskotliwą rozrywkę pozbawioną choćby kropli krwi. I nie ma już człowieka, który wątpi, który wierzy, który na coś oczekuje, ponieważ na ziemi nie ma skrawka, gdzie by można zapuścić korzenie i czerpać nimi życiodajne soki. Człowiek staje się jałowy i bezpłodny. Wszystko przekształca się w nim w słowa, a słowa w puste matematyczne równanie.

Tak właśnie zaczyna się upadek każdej kultury...”

Nikos Kazantzakis

Ziemia!... Ziemia!

czyli przebudzenie Jonasza

OSOBY:

JONASZ • Tomasz Piasecki BAZYLI • Włodzimierz Jusiniński
 MADELEINE • Jolanta Gadałek-Nowak • HELENA • Biruta Szarejko
 ALONSO • Wiesław Smerka

dramat inspirowany tragedią Nikosa Karantakisa

MUZYKA
 Krzysztof Suchodolski

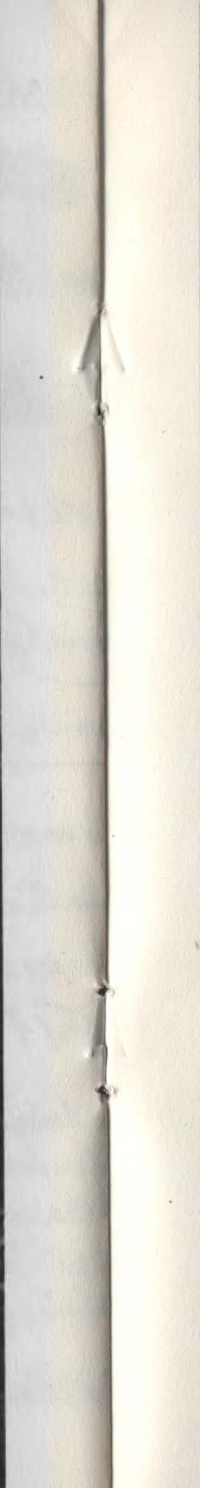
KOSTIUMY
 Anna Smolicha

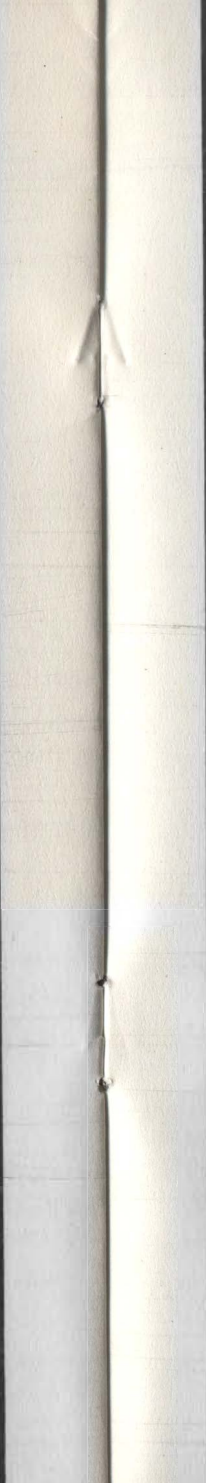
SCENOGRAFIA
 Piotr Klamerns

REŻYSERIA
 Adolf Weltsehek

- Inspicjent: Grupa Solaruholowa • Korepetycje wokalne: Lucyna Dzitko • Realizacja nagrania: Piotr Bneziniński, Wojciech Siwiecki • Realizacja dekoracji: Piotr Klamerns, Jacek Fioła, Jacek Gnesiak, Mieczysław Proszek, Grzegorz Rybicki, Tadeusz Synowski, Mieczysław Tybuszewski, Krzysztof Wojciechowski,
- Realizacja dimienu: Wojciech Siwiecki • Realizacja śniatek: Mirosław Kamejsza • Pracownia Kramiecha: Zdzisław Zimny, Matyna Balon, Genowefa Grcjar, Tadeusz Sylwestrowicz

• Premiera • KRAKÓW • ^{25.} październik 1985

Teatr STU został założony przez Krzysztofa Jaśińskiego 20 lutego 1966 roku.

Jest teatrem w drodze, to znaczy stara się o to, aby jego spektakle były prezentowane w wielu miastach i krajach. Od początku swego istnienia podróżuje po Polsce i świecie.

Nie jest teatrem repertuarowym. Codzienna praca teatru w jego stałym siedzibie w Krakowie ma charakter studyjny. Owocuje w formie spektakli warsztatowych, z którymi zespół nie wychodzi na zewnątrz, dopóki są one ważne w sferze określenia się, samopoznania. Dopiero przedstawienie zamykające pewien etap myślenia i lociekań artystycznych prezentowane jest szerokiej publiczności. W zderzeniu z reakcją odbiorcy przeobraża się ono i dojrzewa. Spotkanie z widzem posiada dla zespołu istotny walor twórczy: okres prezentowania spektaklu jest dalszą fazą poszukiwania jego najwłaściwszego kształtu.

Spektakle najbardziej znaczące w rozwoju ideowym i artystycznym teatru to:

„PAMIĘTNIK WARIATA” M. Gogola (1966) – przykład teatru literacko-aktorskiego, charakterystyczny dla pierwszego okresu doświadczeń artystycznych zespołu.

„POŻĄDANIE SCHWYTANE ZA OGON” P. Picasso (1969) – warsztat teatralny wieńczący zastosowane w Studio Aktorskim własne metody pracy.

„SPADANIE” (1970) – spektakl będący oceną wydarzeń roku 1970 w Polsce i próbą odnalezienia własnej formuły teatru dokumentalnego, obwołany został manifestem politycznym młodego pokolenia Polaków.

„SENNIK POLSKI” (1971) – podejmujący obrachunek z funkcjonującymi w naszym społeczeństwie mitami i stereotypami leżącymi u podstaw myślenia i działania współczesnego Polaka.

„EXODUS” (1974) – poemat obrzędowy Leszka A. Moczulskiego.

„PACJENCI” (1976) – widowisko buffo na motywach powieści M. Bułhakowa „Mistrz i Małgorzata”.

„SZALONA LOKOMOTYWA” (1977) – musical M. Grechuty i J. K. Pawluśkiewicza na motywach utworów Stanisława I. Witkiewicza.

„DONKICHOTERIA” (1980) – spektakl kontynuujący formułę myślową i estetyczną zapoczątkowaną „Spadaniem” i „Sennikiem polskim”, podejmujący w ostrej, groteskowo-pamfletowej formie sprawę Polaków.

„UBU” (1981) – spektakl oparty na motywach dramatu Alfreda Jarry.

„GRAND HOTEL” (1981) – spektakl osnuty wokół tematyki „Notatek z podziemia” F. Dostojewskiego.

„MGŁA” (1982) – widowisko wg powieści Henryka Jachimowskiego „Mgła” i dramatu „Makijaż”.

„NA BOSAKA” (1983) – mini-opera parodiująca przy pomocy Witolda Gombrowicza samą siebie.

„BRAMY RAJU” (1984) – wg Jerzego Andrzejewskiego – teatralna wizja krucjaty złączającej – zawsze i wszędzie – do celu, który jest nieosiągalny.

„STYPA” (1984) – tragikomedialna Genezy na Kapena.

„MAKIJAZ” (1985) – dramat psychiatryczny Henryka Jachimowskiego na siedem kobiet.

Do chwili obecnej Teatr STU zrealizował 83 spektakle, widowiska i warsztaty teatralne. Uczestniczył w ponad 140 festiwalach krajowych i zagranicznych.

Teatr STU jest teatrem zawodowym, działającym od 1975 roku pod patronatem Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych.

